

V zmysle druhého žalobného dôvodu Parlamentu rozhodnutie o adekvátnej ochrane takisto porušuje základné zásady smernice č. 95/46. Konkrétne, účel spracovania osobných údajov v zmysle rozhodnutia je iný, ako pôvodný účel; neexistuje právny záväzok spracovať údaje; základné zásady smernice, ktorá slúži ako právny základ sú porušené ohľadne spracovania citlivých údajov a prístupu k údajom, ako aj podobných práv; nie je zarúčené právo na súdnu ochranu a povolenie prenosu údajov v prospech amerických orgánov a tretích krajín bez skutočných a účinných záruk je nezlučiteľné so smernicou č. 95/46.

Po tretie, Európsky parlament tvrdí, že rozhodnutie Komisie o adekvátnej ochrane porušuje základné práva, osobitne právo na súkromie a právo na ochranu osobných údajov v zmysle článku 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, v zmysle, v akom ho aplikuje Súdny dvor a Európsky súd pre ľudské práva.

V zmysle štvrtého žalobného dôvodu Parlamentu je porušená zásada proporcionality tým, že podľa zmluvy sa má odovzdať neprimerane veľké množstvo údajov o cestujúcich a tieto údaje budú zhromaždené americkými úradmi počas príliš dlhej doby.

(¹) Rozhodnutie Komisie č. 2004/535/ES zo 14. mája 2004 o adekvátnej ochrane osobných údajov uvedených v Zázname podľa mena cestujúceho o cestujúcich lietadlom odoslaných Úradu Spojených štátov amerických na ochranu colného priestoru a hraníc (Ú. v. EÚ L 235, s. 11).

Žaloba podaná dňa 23. júla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-319/04)

(2004/C 228/68)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 23. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Francúzska republika tým, že neprijala všetky potrebné zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 1999/63/ES z 21. júna 1999, ktorá sa týka Dohody o organizácii pracovného času námorníkov, uzavretej Združením majiteľov lodí Európskeho spoločenstva (European Community Shipowners' Association – ECSA) a Odborovou federáciou pracovníkov dopravy v Európskej únii (Federation of

Transport Workers Union in the European Union - FST) – Príloha: Európska dohoda o organizácii pracovného času námorníkov (¹) alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;

- zaviazal Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 30. júna 2002.

(¹) Ú. v. ES L 167 z 2.7.1999, s. 33

Žaloba podaná dňa 27. júla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu

(Vec C-320/04)

(2004/C 228/69)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 27. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- Vyslovil, že Luxemburské veľkovoľvodstvo, si tým, že neprijalo všetky potrebné zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (¹), nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

- zaviazal Luxemburské veľkovoľvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 19. júla 2003.

(¹) Ú. v. ES L 180 z 19.7.2000, s. 22